

இலக்கண விளக்க உரையில் இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள்

சி. பாரதி ^{அ. *}

^அ தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்-636011, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Grammar to Explain in the Text Literary Text Quotes

S. Bharathi ^{அ. *}

^அ Department of Tamil, Periyar University, Salem-636011, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

msbharathism@gmail.com

Received: 16-10-2021

Revised: 02-05-2022

Accepted: 21-05-2022

Published: 15-07-2022

ABSTRACT

Literature, grammar and text of all the three were related to each other. It will not function without the support the each other. When we look back at Tamil Literary History, the tenth and the eleventh centuries were considered as the age of texts. This period demonstrated that text writers were more important than the authors. Vaithyanatha Desikar had written a text to explain Grammar and said: he composed his text to implicit and give clarification over the subject which quoted in the traditional texts. Description: giving meaning for words with an ample number of explanations was called 'descriptive' text legacy. For example: while explaining the meaning of a word or object with traditional textual reference it will clarify the respective word with the exact 'example' quoted in the book. History: while explaining ancient literature and grammar through the historical example of the same period was called historical text legacy. Front Text: using the exact techniques of Professor Nachikiniyar, Senavarayar, Mayilainathar was called 'front Textual'. It was an independent tradition without the interference of any writers in titles. The above said were the five forms of text. In terms that thirty thousand to first Tagore pilgrimage references were featuring in the texts as indicated. This article aims to clarify how the traditional cognizance and peripheral culture side logs for textual interpretation, how it supports to clarify textual reference.

Keywords: Ilakkanam, Urai, Ithan Porul, Vilakkam, Eduthukkattu, Varalaru, Munnai Urai Marabu, Kalavu, Karpu, Puram, Panbadu

முன்னுரை

இலக்கியம், இலக்கணம், உரை ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. இவை ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று இயங்கா மரபினைக் கொண்டன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்த்தால் பத்து மற்றும் பதினோராம் நூற்றாண்டுகளை உரைகளின் காலம் என்று தெளிவாகக் கூறலாம். நூலாசிரியர்களைவிட உரையாசிரியர்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் என்பதைத் தமிழ் உலகுக்குத் தெளிவுபடுத்தியதும் இக்காலம்தான். திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர் இலக்கண விளக்கம் என்னும் ஐந்திலக்கண நூல் இயற்றி உரையும் வகுத்துள்ளார். இந்நூலுள் எழுத்து, சொல், பொருள் என்பதன் அடிப்படையில் செறிவான சான்றாதாரங்களோடு உரையியற்றிச் செல்கின்றார். இவ்வரையில் 1. இதன் பொருள், 2. விளக்கம், 3. எடுத்துக்காட்டு, 4. வரலாறு, 5. முன்னை உரை மரபு என்னும் ஐந்து உரை உத்தி முறைகளில் உரைவரைந்து செல்கின்றார். அந்த வகையில்

1. முத்தொள்ளாயிரம், 2. பெரிய புராணம், 3. திருவிளையாடற்புராணம், 4. திருவாசகம், 5. திருக்கோவையார், 6. திருவாய்மொழி, 7. நாச்சியார் திருமொழி, 8. அம்பிகாபதிக்கோவை, 9.

தஞ்சைவாணன் கோவை, 10. அந்தியூர்க் கோவை, 11. விக்ரமசோழனுலா, 12. புறத்திரட்டு, 13. தகடூர் யாத்திரை, போன்ற நூல்களில் இருந்து மேற்கோள்கள் கையாளப்பெற்றுள்ளன. இம்மேற்கோள்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அகம் மற்றும் புறம் சார்ந்த பதிவுகள் இலக்கண விளக்க உரைவிளக்கத்திற்கு எங்ஙனம் துணைபுரிகின்றன என்பது குறித்துத் தெளிவுபடுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலக்கணவிளக்கம் - இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள்

அட்டவணை - 01 இலக்கிய நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	இதன் பொருள்	விளக்கம்	எடுத்துக் காட்டு	வரலாறு	முன்னை உரை மரபு	மொத்தம்
1	முத்தொள்ளாயிரம்	-	01	01	02	-	04
2	பெரியபுராணம்	-	03	01	-	-	04
3	திருவிளையாடற்புராணம்	-	01	-	-	-	01
4	திருவாசகம்	01	-	-	-	-	01
5	திருக்கோவையார்	10	16	-	01	02	29
6	திருவாய்மொழி	01	-	-	-	-	01
7	நாச்சியார்திருமொழி	-	01	-	-	-	01
8	அம்பிகாபதிக்கோவை	06	12	-	-	-	18
9	தஞ்சைவாணன்கோவை	02	10	-	-	01	13
10	அந்தியூர்க்கோவை	01	-	-	-	-	01
11	விக்ரமசோழனுலா	01	-	-	-	-	01
12	புறத்திரட்டு	03	-	-	-	-	03
13	தகடூர்யாத்திரை	02	01	-	-	-	03
	மொத்தம்	27	45	02	03	03	80

இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் - இதன் பொருள் நிலையில்

வைத்தியநாத தேசிகர் தான் இயற்றிய நூற்பாக்களுக்குரிய உட்பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவது இதன் பொருள் உரைமேற்கோள் மரபு.

அட்டவணை 2. உரைமேற்கோள் நோக்கம்

வ. எண்	இலக்கண விளக்கம்	இலக்கிய நூல்கள்	மேற்கோள் நோக்கம்
1	பொருள். நூ. 900 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	திருவா. 06	முதலூல் இலக்கணம்
2	பொருள். நூ. 487 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	திருக். 01	இயற்கைப்புணர்ச்சி
3	பொருள். நூ. 491	திருக். 05, 04, 06	குறிப்பறிதல்
4	பொருள். நூ. 493	திருக். 08, 09, 10, 11	தெய்வப்புணர்ச்சி
5	பொருள். நூ. 548	திருக். 296	திருமணம்
6	பொருள். நூ. 639	திருக். 322	உவமையணி
7	பொருள். நூ. 900	திரு.மொ. 01	முதல்நூல் இலக்கணம்
8	பொருள். நூ. 455	அம்பி. கோ. 548, 550	செலவு அழுங்கல்
9	பொருள். நூ. 462	அம்பி. 481	தலைவி ஒழுக்கம்
10	பொருள். நூ. 474	அம்பி. 482, 476	பரத்தையர் தொழில்கள்

11	பொருள். நூ. 493	அம்பி. கோ. 07	தெய்வப்புணர்ச்சி
12	பொருள். நூ. 498	தஞ்சை. கோ. 26	தெளிவு
13	பொருள். நூ. 742	தஞ்சை. 09	அலகிடும் முறை
14	பொருள். நூ. 462	அந்தி. கோ.	தலைவி ஒழுக்கம்
15	பொருள். நூ. 858	வி.சோ.உ. 98	உலா இலக்கணம்
16	பொருள். நூ. 604	புறத்தி. 768, 769, 770, தகடூர் யா. 00, 00	வெட்சித்துறைகள்

சான்று - 01

“அவற்றுள்

வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதல்நூல் ஆகும்” (Gopaliyar, 2015)

“முதல்வழிசார்பு என்ற மூன்றனுள், அநாதியே அவிச்சை காரணமாக வரும் இருவினைப் பந்திப்பினின்றும் நீங்கி, இறைவனது அருளான் தன்னை அறிவதாக அறியும் பரஞானத்தான் உளதாய சீவன் முத்தி பெற்றோனால் செய்யப்படுவது முதலூலாம்” என்று வைத்தியநாத தேசிகர் வரையறை செய்கையில், (Gopaliyar, 2015)

“காட்டாதன எல்லாம் காட்டிச் சிவங்காட்டித்

தாட்டாமரை காட்டித் தன் கருணைத் தேன்காட்டி” (Chidbhananda, 2013)

என்பதன்வழி “அழகியதும் நல்லதும் ஆகிய பெருந்துறையின் கோயில் சுவரில் சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவனார் செய்த மாயவித்தை எத்தகையது என்று தோழியே, நீ கேட்டாயா, ஊனக்கண்ணுக்கு எட்டாத அவன் சொரூபத்தை ஞானக்கண்கொடுத்து அவன் காட்டியருளினான்” என்னும் பொருள் விளக்கம் இலக்கண விளக்க உரைவிளக்கத்தோடு ஒன்றி வருவதாலும், சிவனை வணங்குதல் தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு உடன்பட்டு வருவதாலும் உரைமேற்கோளாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார் என்பது தெளிவுபடுகின்றது (Chidbhananda, 2013).

சான்று - 02

“ஒன்றே வேறே என்று இரு பால்வயின்

ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின்

ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப

மிக்கோன் ஆயினும் கடிவரை யின்றே” (Gopaliyar, 2015)

இதற்கு விளக்கம் கூறுமிடத்து ‘உம்மைப் பிறப்பினும் காமம் நுகர்ந்தார் இருவரையும் மறுபிறப்பினும் ஒன்றுவித்தலும் வேறாக்கலுமாகிய இருவகை ஊழினுள், இருவரையும் ஒன்றுவித்து உயர்தற்கு ஏதுவாகிய ஊழினது ஆணையாலே மேல்கூறும் பிறப்பு முதலாயின பத்தும் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் எதிர்படுவர்’ (Gopaliyar, 2015) என்று வைத்தியநாததேசிகர் உரைவகுத்துச் செல்கையில்,

“திருவாளர் தாமரை சீர்வளர் காவிகள் ஈசர்தில்லைக்

குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண்டு ஒங்குதெய்வ

மருவளர் மாலைஓர் வல்லியின் ஒல்கி அன நடைவாய்ந்து

உருவளர் காமன்தன் வென்றிக் கொடிபோன்று ஒளிர்கின்றதே” (Muththpan, 2016)

என்பதன்வழி “காட்சிக்குரிய தலைவியின் உறுப்புக்கு மலர்கள் உவமையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. மலர்கள் சேர்த்துக் கட்டப்பெற்ற மாலையைப் போன்றவள் அழகான உறுப்புகளைக் கொண்ட தலைவி எனக் கூறப்பெறுகின்றாள். அவளுடைய தோற்றம், அழகு தலைவனுக்கு வியப்பைத் தருகிறது.” என்னும் பொருள் விளக்கம் ‘காட்சி இலக்கணம்’ என்பதன் அடிப்படையில் உரைவிளக்கத்துடன் உடன்பட்டு வருவதாலும், தலைவியின் களவுகாலப் பதிவாக இருப்பதாலும் உரைமேற்கோளாகக் கையாளப்பெற்றுள்ளன என்பது புலப்படுகின்றது (Muththppan, 2016).

இதன்பொருள் என்னும் இலக்கணப் பொருளமைப்பின்கீழ் இலக்கண விளக்கம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்பதன்வழி முதலால் இலக்கணம், இயற்கைப் புணர்ச்சி, குறிப்பறிதல், தெய்வப்புணர்ச்சி, திருமணம், உவமையணி, செலவு அழுங்கல், தலைவி ஒழுக்கம், பரத்தையர் தொழில்கள், அலகிடும் முறை, உலா இலக்கணம், வெட்சித்துறைகள் போன்ற பொருள்களில் திருவாசகம் - 01, திருக்கோவையார் - 10, திருவாய்மொழி - 01, அம்பிகாபதிக்கோவை - 06, தஞ்சைவாணன் கோவை - 02, அந்தியூர்க்கோவை - 01, விக்ரம சோழனுலா - 01, புறத்திரட்டு - 03, தகடூர் யாத்திரை - 02 என மொத்தம் 27 இடங்களில் உரைமேற்கோள்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாகிறது.

இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் - விளக்கநிலையில்

சொற்களுக்கான பொருளைச் சற்று விளக்கமாகத் தருவது ‘விளக்கநிலை’ உரை மரபு ஆகும்.

அட்டவணை 3. விளக்கநிலையில் இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள்

வ. எண்	இலக்கணவிளக்கம்	இலக்கிய நூல்கள்	மேற்கோள் நோக்கம்
1	பொருள். நூ. 905 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	முத். 128	முதுமொழி இலக்கணம்
2	சொல். நூ. 322	பெரி.பு. 15	இனம் செப்புதல்
3	சொல். நூ. 323	பெரி. பு. 30	உயர்திணை
4	பொருள்.நூ. 578	பெரி.பு. 04-09	மெய்ப்பாடு
5	சொல்.நூ. 310	திரு.பு. 58	சொல் தொகுத்திருத்தல்
6	பொருள். நூ. 495	திருக். 45, 42, 43, 44	தலைவி புணர்ச்சிகள்
7	பொருள். நூ. 536	திருக். 22, 201, 202, 205, 204 ,208, 213, 215, 221, 217, 222, 223	உடன்போக்குகள்
8	பொருள். நூ. 580 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	நாச். மொழி. 11: 01	அகப்பொருள் மெய்ப்பாடு
9	பொருள். நூ. 495	அம்பி. 31, 36, 38, 39, 07	தலைவி புணர்ச்சி
10	பொருள். நூ. 536	அம்பி. கோ. 365, 369, 371, 377, 378, 380, 384	உடன்போக்குகள்
11	பொருள். நூ. 495	தஞ்சை. கோ. 06, 07, 09, 17, 19	தலைவி புணர்ச்சிகள்
12	பொருள். நூ. 536	தஞ்சை. 305, 310, 313, 317, 318	உடன்போக்குகள்
13	பொருள். நூ. 603	தகடூர் யா.00	வெட்சித்துறை

சான்று - 01

இலக்கணவிளக்கம் பொருளதிகாரம் பாட்டியலில் இடம்பெறும் 905ஆவது நூற்பாவிற்குச் செறிவான சான்றுகளோடு உரை வகுத்துச் செல்லும் வைத்தியநாத தேசிகர் முதுமொழிக்கு இலக்கணம் கூறுகையில்,

“உழுத உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்று மேயக்

கழுதை செவியறிந் தற்றால் - வழுவியைக்

கண்டநங் கண்கள் இருப்பப் பெரும்பணைத்தோள்

கொண்டன மன்னோ பசப்பு” (Kathir Murugu, 2017)

என்பதன்வழி “உலாவந்த பாண்டியனைக் கண்ட நம்முடைய கண்கள் எந்தத் துன்பம் அடையாமல் அமைதியாக இருக்க, பருத்த அழகிய தோள்கள் மெலிந்து பசலை அடைந்தன. இது உழுத்தம் காய்களைப் பறித்து அங்கிருந்த செடிகளைப் பிடுங்கியபின் உழுதுபோட்ட வயலில் முளைத்த புற்களைக் கன்றுகள் மேய்ந்து செல்ல, ஒரு தவறும் செய்யாத கழுதையின் காதை அறுத்தது போல் இருக்கிறது” (கதிர்முருகு (உ.ஆ.), முத்தொள்ளாயிரம், ப.85) என்னும் பொருள் விளக்கம் ‘முதுமொழி இலக்கணம்’ என்பதன் அடிப்படையில் உரைவிளக்கத்துடன் ஒன்றுபட்டு வருவதால் உரைமேற்கோளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று - 02

இலக்கணவிளக்கம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல் பகுதியில் இடம்பெறும் 580 ஆவது நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறிச்செல்கையில்,

“தாம்உகக்கும் தம்கையில் சங்கமே போலாவோ

யாம்உகக்கும் எம்கையில் சங்கமும் ஏந்திழையீர்

தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கர்

ஆமுகத்து நோக்காரால் அம்மனே அம்மனே” (Anbarasu, 2001)

இதற்குப் பொருள் கூறுமிடத்து “பெற்றெடுத்த அம்மா, மற்றுமுள்ள பெண்களே, நெருப்பைச் சிந்துகின்ற பாம்புப் படுக்கையின் மேல் பள்ளி கொள்ளும் திருவரங்கப் பெருமாள் தமது கையில் ‘பாஞ்ச சன்னியம்’ என்னும் சங்கை ஏந்தியுள்ளார். நான் கையில் அணிந்துள்ள வளையல்கள் அவரது சங்கோடு சமம் ஆகாதா. அவர் எனது முகத்தைப் பார்க்க மாட்டாரா. சங்கம் - திருமாலின் கையிலுள்ள சங்கு, பெண்கள் தமது கையில் அணிந்துள்ள சங்கு வளையல், ஏந்திழையீர் - பெண்டிர்” (Anbarasu, 2001), என்னும் பொருள் விளக்கம் உரைவிளக்கத்தோடு ஒன்றி வருவதால் உரைமேற்கோள்களில் ஒன்றாக இணைத்துக் கொண்டார் என்பது புலனாகிறது.

விளக்கம் என்னும் இலக்கணப் பொருளமைப்பின்கீழ் இலக்கண விளக்கம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்பதன்வழி முதுமொழி இலக்கணம், இனம் செப்புதல், உயர்திணை, மெய்ப்பாடு, சொல் தொகுத்திருத்தல், தலைவி புணர்ச்சிகள், உடன்போக்குகள், அகப்பொருள் மெய்ப்பாடு, தலைவி புணர்ச்சிகள், வெட்சித்துறை போன்ற பொருள்களில் முத்தொள்ளாயிரம் - 01, பெரியபுராணம் - 03, திருவிளையாடற்புராணம் - 01, திருக்கோவையார் - 16, நாச்சியார் திருமொழியார் - 01, அம்பிகாபதிக்கோவை - 12, தஞ்சைவாணன் கோவை - 10, தகடூர்யாத்திரை - 01 என மொத்தம் 45 இடங்களில் அகம் மற்றும் புறம் சார்ந்த உரைமேற்கோள்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவு.

இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் - எடுத்துக்காட்டு நிலையில்

ஒரு சொல்லுக்கான பொருளை விளக்குகையில் ‘அவரை விதை போல’ ‘பிறை போல’ என்று சான்றுகாட்டி உரிய சொல்லின் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தும் முறையே எடுத்துக்காட்டு உரைமேற்கோள் மரபு.

அட்டவணை 4. எடுத்துக்காட்டு நிலையில் இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள்

வ. எண்	இலக்கணவிளக்கம்	இலக்கிய நூல்கள்	மேற்கோள் நோக்கம்
1	சொல். நூ. 365	முத். 71	பொருள்கோள்
2	சொல். நூ. 371 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	பெரி.பு. 35	வழுவமைதி

சான்று

“பழையன கடிதலும் புதியன புணர்த்தலும்

வழுவல கால வகையி னானே”

இதற்கு விளக்கம் கூறுமிடத்து ‘அக்காலத்து உண்மையான் தொல்லாசிரியர் நூலுள் விதிக்கப்பட்டனவற்றுள் சில இக்காலத்து இன்மையான் அவற்றிற்கு யாம் இலக்கணம் கூறாது அவற்றை விடுதலும், அக்காலத்து இன்மையான் அந்நூலுள் விதிக்கப்படாதனவற்றுள் சில இக்காலத்து உண்மையான் அவற்றிற்கு யாம் இலக்கணம் கூறுதலும் முன்னோர் நூலின் முடிபுநோக்கி முறையானே குன்றக் கூறலும் மிகைபடக் கூறலும் ஆகிய குற்றம் ஆகா, காலக் கூறுபாட்டான் என்றவாறு வைத்தியநாத தேசிகர் உரைவகுத்துச் செல்கையில் (Gopaliyar, 2015)

“சழக்கு இன்று நான் இசைந்தால்”

இதன்வழி ‘தொல்காப்பியனார் காலத்தில் மொழிக்கு முதலில் வாராத ‘சகரம்’ பிற்கால வழக்கில் வழங்குவதாயிற்று’ என்னும் சான்று உரைவிளக்கத்துடன் ஒன்றி வருவதால் உரைமேற்கோளாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாகிறது.

எடுத்துக்காட்டு என்னும் இலக்கணப் பொருளமைப்பின்கீழ் சொல்லதிகாரத்தில் இருந்து பொருள்கோள், வழுவமைதி என்னும் பொருள்களில் முத்தொள்ளாயிரம் - 01, பெரியபுராணம் - 01 என மொத்தம் 02 இடங்களில் உரைமேற்கோளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் - வரலாற்று நிலையில்

இலக்கியம் மற்றும் இலக்கணப் பகுதியில் இடம்பெறும் வரலாற்று உண்மைத் தகவல்களைத் தக்க சான்றுகளாக முன்வைத்துச் செல்வது வரலாற்று உரைமேற்கோள் மரபு ஆகும்.

அட்டவணை 5. வரலாற்று நிலையில் வரலாற்று நிலையில்

வ. எண்	இலக்கண விளக்கம்	இலக்கிய நூல்கள்	மேற்கோள்நோக்கம்
1	சொல். நூ. 277	முத். 107	அசைச்சொல்
2	பொருள். நூ. 641	முத். 16	வழுவமைதி
3	சொல். நூ. 169 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	திருக்கோ. 15	செய்யுள்

சான்று

‘பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குஉடல் போல்பல

சொல்லால் பொருட்குஇடன் ஆக உணர்வினின்

வல்லோர் அணிபெறச் செய்வது செய்யுள்”

இந்நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறுமிடத்து ‘சொல்லும் எழுத்தான் பெறப்படுதலின், எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, என்ற நான்கனானும் இயல்வது செய்யுள் ஆயிற்று. ஆகவே, இவ்வைந்தும் தம்முள் ஒன்றை ஒன்று இன்றியமையா என்பதூஉம் பெற்றாம்’ (Gopaliyar, 2016) என்று வைத்தியநாததேசிகர் உரைவகுத்துச் செல்கையில்,

“வருங்குன்றம் ஒன்றுஉரித் தோன்தில்லை அம்பல வன்மலையத்து

இருங்குன்ற வாணர் இளங்கொடியேஇடர் எய்தல்எம்மூர்ப்

பருங்குன்ற மாளிகை நுண்களபத்துஒளி பாயறும்மூர்க்

கருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சுகம்ஏய்க்கும் கனங்குழையே”

இப்பாடல்களின் வழி “யானையினைக் கொன்று அதன்தோலை அணிந்தவன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தான். அவனுடைய பொதிய மலையின் கண் வாழுகின்றவருடைய மகளே வருத்தத்தை விட்டு விடுவாயாக. கணத்த காதணியை உடையவளே, எங்கள் ஊரிடத்தே உள்ள பெரிய மலை போலும் மாளிகையில் பூசப் பெற்ற வெண்சாந்தின் ஒளி பரந்து வந்து உங்களுர்க் குன்றத்தில் படியும். அதனால் உங்கள் குன்றம் வெள்ளைநிறச் சட்டையைப் போர்த்தியது போல் இருக்கும் (Muththppan, 2016). எனவே வருந்தாதே” என்னும் பொருள் விளக்கம் உரை விளக்கத்துடன் உடன்பட்டு வருவதால் உரைமேற்கோளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு.

வரலாறு என்னும் இலக்கணப் பொருளமைப்பின்கீழ் சொல்லதிகாரத்தில் அசைச்சொல், வழுவமைதி, செய்யுள் போன்ற பொருள்களில் முத்தொள்ளாயிரம் - 02, திருக்கோவையார்- 01 என மொத்தம் 03 இடங்களில் உரைமேற்கோள்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் - முன்னை உரை மரபு நிலையில்

இலக்கண விளக்க நூற்பாக்களுக்கு நச்சினார்க்கினியர் பேராசிரியர், சேனாவரையர், மயிலைநாதர் போன்றோர் உரைகளை அப்படியே கையாளுவது முன்னை உரைமரபு. நூலாசிரியரால் தலைப்பாக வைக்கப்பெறாமல் உரையில் கையாண்ட தனித்த மரபு இதுவாகும்.

அட்டவணை 6. முன்னை உரை மரபு நிலையில் இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள்

வ. எண்	இலக்கணவிளக்கம்	இலக்கிய நூல்கள்	மேற்கோள் நோக்கம்
1	சொல். நூ. 327	திருக். கோ. 97	அபாவாபாவம்
2	பொருள். நூ. 583 (விளக்கப்பட்ட சான்று)	தஞ்சை. கோ. 15	துறையின் இயல்பு
3	பொருள். நூ. 490	திருக். கோ. 03	ஐயம் அறுத்தல்

சான்று

“அவ்வம் மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்

பிறஅவண் வரினும் திறவதின் நாடித்

தத்தம் இயல்பின் மரபொடு முடியின்

அத்திறம் தானே துறைஎனப் படுமே” (Gopaliyar, 2016)

“ஐவகை நிலத்திற்கு உரியர் எனப்படும் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களும் மாவும் புள்ளும் ஓதிவந்தவாறு அன்றிப் படைத்துச் செய்யினும்” (Gopaliyar, 2016), இலக்கண விளக்கம் - பொருளதிகாரம், ப.874) என்பன குறித்துச் செறிவான முறையில் உரைவகுத்துச் செல்லும் வைத்தியநாததேசிகர்,

“எறிதேன் அலம்புஞ் சிலம்பினெப் போதும் இரந்திவள்பின்

வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாமுள்ள மெல்லியற்குப்

பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து

வறிதே முறுவல்செய் தாள்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே”

“இறகுகளால் காற்று வீசும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரம் செய்யும் மலையில் இவள் பின்னே நம் குறையைக் கூறிக் கொண்டு பயன் இல்லாமல் அலைந்து உடல் மெலிந்தோம். இவ்விளம் பெண்ணின் மனம் இன்னது என்று அறியஇயலவில்லை. இவளின் மனம் வேறுபாடு கொண்டது என்று சொல்லும் நான் தேறுமாறு பெருமூச்சுவிடும் தஞ்சைவாணனின் பொதிகை மலையின் மலைத்தெய்வப்பெண் போன்ற இவள் ஒன்றும் இல்லாமல் வறிதாய்ச் சிரித்தாள்” எனும் பொருள்

விளக்கத்தின் அடிப்படையில் 'கவிக் கூற்று' என்னும் இலக்கண வரையறைக்குள் பொருந்திவருவதால் உரைமேற்கோளாகக் கையாண்டிருக்கிறார் என்பது புலப்படுகின்றது (Kathir Murugu, 2011).

முன்னை உரைமரபு என்னும் இலக்கணப் பொருளமைப்பின்கீழ் இலக்கணவிளக்கம் சொல் மற்றும் பொருள் அடிப்படையில் அபாவாவம், துறையின் இயல், ஐயம் அறுத்தல் போன்ற பொருள்களில் திருக்கோவையார் - 02, தஞ்சைவாணன்கோவை - 01 என 03 இடங்களில் உரை விளக்கத்திற்குத் துணைநிற்கும் வகையில் உரைமேற்கோள்களாகக் கையாளப்பெற்றுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

முடிவுரை

வைத்தியநாத தேசிகர் நூல் இயற்றும் பொழுது இறைவனை வணங்கி எந்த செயலையும் தொடங்க வேண்டும் என்னும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மரபுபடி சிவனை வணங்கி திருவாசகப் பாடல்களை முன்வைத்துள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது. தலைவியின் உறுப்புகளுக்கு மலர்கள் உவமையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. மலர்கள் சேர்த்துக் கட்டப்பெற்ற மாலையைப் போன்றவள் அழகான உறுப்புகளைக் கொண்ட தலைவி எனும் கருத்தின்வழி தலைவியின் கற்புகாலப் பண்பாடு வெளிப்படுகின்றது. இலக்கண விளக்கம் பொருளதிகாரத்தில் இதன்பொருள்-27, விளக்கம்-41, எடுத்துக்காட்டு - 01, வரலாறு - 01, முன்னை உரைமரபு - 02 என்று மொத்தம் 72 இடங்களில் ஐந்து நிலைகளில் உரைஉத்தியைக் கையாண்டு அகம் மற்றும் புறம் சார்ந்த கருத்துக்களை உரைமேற்கோள்களாகப் பதிவு செய்துள்ளார் என்பது புலப்படுகின்றது. இலக்கண விளக்கம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்பதன் அடிப்படையில் பிற இலக்கிய உரைமேற்கோள்கள் என்னும் இப்பகுதியில் முதலாம் இலக்கணம், இயற்கைப் புணர்ச்சிகள், குறிப்பறிதல், தெய்வப்புணர்ச்சி, திருமணம், உவமையணி, செலவு அழுங்குதல், தலைவி ஒழுக்கம், பரத்தையர் தொழில்கள், அலகிடும் முறை, உலா இலக்கணம், வெட்சித்துறைகள், முதுமொழி இலக்கணம், இனம் செப்புதல், உயர்திணைகள், மெய்ப்பாடுகள், உடன்போக்குகள், பொருள்கோள், வழுவமைதிகள், அசைச்சொல், செய்யுள், அபாவாவம், துறையின் இயல், ஐயம் அறுத்தல் போன்ற இலக்கணப் பொருள்களின்வழி 'முத்தொள்ளாயிரம்' முதல் 'தகடூர்யாத்திரை' வரை உள்ள நூல்களில் இதன்பொருள் - 27, விளக்கம் - 45, எடுத்துக்காட்டு - 02, வரலாறு - 03, முன்னை உரை மரபு - 03 என 80 இடங்களில் உரை விளக்கத்திற்குத் துணைநிற்கும் வகையில் உரைமேற்கோள்கள் கையாளப்பெற்றுள்ளன. இலக்கண விளக்கம் பொருளதிகாரத்தில் முத்தொள்ளாயிரம் முதல் தகடூர் யாத்திரை வரை இடம்பெறும் 13 நூல்களில் இருந்து இறைவணக்கம், களவு கற்பு மற்றும் புறம் சார்ந்த பண்பாட்டுப் பதிவுகள் இக்கட்டுரையின்வழி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

References

- Anbarasu, S.P., (2001) Andal Aruliya Thiruppavai Nachiyar Thirumozhi, Vijaya Pathippagam, Chennai, India.
 Chidbhavananda, (2013) Thiruvagasam, Sri Ramakrishna Tapovanam, Thirupparaithurai, India.
 Gopaliyar, T.V., (2015) Ilakkana Vilakkam Sollathikaram, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur, India.
 Gopaliyar, T.V., (2016) Ilakkana Vilakkam Porulathikaram Paatiyal, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur, India.
 Kathir Murugu, (2011) Thanjaivaanan Kovai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
 Kathir Murugu, (2017) Muthollayiram, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
 Muththppan, P., (2016), Thirukkovaayar Moolamum Uraiyum, Uma Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License